Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B** **DYREKTYWA 2007/2/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**

z dnia 14 marca 2007 r.

ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE)

(Dz.U. L 108 z 25.4.2007, str. 1)

sprostowana przez:

►**C1** Sprostowanie, Dz.U. L 73 z 15.3.2008, str. 36 (2007/2/WE)

▼B

DYREKTYWA 2007/2/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 14 marca 2007 r.

ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([1]),

po konsultacji z Komitetem Regionów,

działając zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu, zgodnie ze wspólnym tekstem przyjętym przez komitet pojednawczy w dniu 17 stycznia 2007 r. ([2]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Polityka Wspólnoty w odniesieniu do środowiska stawia sobie za cel wysoki poziom ochrony, z uwzględnieniem różnorodności sytuacji w poszczególnych regionach Wspólnoty. Ponadto do formułowania i realizacji polityki w tym zakresie i innych polityk wspólnotowych, które zgodnie z art. 6 Traktatu muszą brać pod uwagę wymogi ochrony środowiska, potrzebne są informacje, w tym informacja przestrzenna. Dla uwzględnienia tych wymogów konieczne jest zapewnienie odpowiedniej koordynacji pomiędzy podmiotami dostarczającymi informacje i użytkownikami tych informacji, tak aby możliwe było połączenie informacji i wiedzy pochodzących z różnych sektorów.

(2) Szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska, przyjęty decyzją 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ([3]), wymaga zwrócenia pełnej uwagi na zapewnienie, by tworzenie wspólnotowej polityki ochrony środowiska odbywało się w sposób zintegrowany, z uwzględnieniem różnic regionalnych i lokalnych. Istnieje szereg problemów dotyczących możliwości uzyskania, jakości, organizacji, dostępności i wspólnego korzystania z informacji przestrzennej potrzebnej do osiągnięcia celów wyznaczonych w tym programie.

(3) Problemy dotyczące możliwości uzyskania, jakości, organizacji, dostępności i wspólnego korzystania z informacji przestrzennej pojawiają się w wielu kwestiach związanych z polityką i informacją i są napotykane przez organy publiczne na różnych poziomach. Rozwiązanie tych problemów wymaga działań nastawionych na wymianę, wspólne korzystanie, dostęp i użytkowanie interoperacyjnych danych przestrzennych i usług dotyczących danych przestrzennych na różnych szczeblach organów publicznych i w różnych sektorach. Należy w związku z tym utworzyć infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie.

(4) Infrastruktura informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) powinna wspomagać tworzenie polityki

([1]) Dz.U. C 221 z 8.9.2005, str. 33.

([2]) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2005 r (Dz.U. C 124 E z 25.5.2006, str. 116), wspólne stanowisko Rady z dnia 23 stycznia 2006 r. (Dz.U. C 126 E z 30.5.2006, str. 16) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2006 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Rady z dnia 29 stycznia 2007 r oraz rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 13 lutego 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

([3]) Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

▼B

w odniesieniu do polityk i działań mogących mieć bezpośredni lub pośredni wpływ na środowisko.

(5) Infrastruktura INSPIRE powinna być oparta na infrastrukturach informacji przestrzennej tworzonych przez państwa członkowskie i dostosowywanych do wspólnych przepisów wykonawczych, uzupełnianych przez działania na szczeblu Wspólnoty. Działania te powinny zapewnić zgodność infrastruktur informacji przestrzennej stworzonych przez państwa członkowskie i możliwość ich stosowania w kontekście wspólnotowym i transgranicznym.

(6) Infrastruktury informacji przestrzennej w państwach członkowskich powinny być zaprojektowane tak, aby zapewnić przechowywanie, udostępnianie oraz utrzymywanie danych przestrzennych na odpowiednim szczeblu; aby było możliwe łączenie w jednolity sposób danych przestrzennych pochodzących z różnych źródeł we Wspólnocie i wspólne korzystanie z nich przez wielu użytkowników i wiele aplikacji; aby było możliwe wspólne korzystanie z danych przestrzennych zgromadzonych na jednym szczeblu organów publicznych przez inne organy publiczne; aby dane przestrzenne były udostępniane na warunkach, które nie ograniczają bezzasadnie ich szerokiego wykorzystywania; aby łatwo było wyszukać dostępne dane przestrzenne, ocenić ich przydatność dla określonego celu oraz poznać warunki dotyczące ich wykorzystywania.

(7) Zakresy informacji przestrzennych, do których odnosi się niniejsza dyrektywa, oraz informacji, do których odnosi się dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska ([1]), w pewnym stopniu pokrywają się. Niniejsza dyrektywa powinna pozostawać bez uszczerbku dla dyrektywy 2003/4/WE.

(8) Niniejsza dyrektywa powinna pozostawać bez uszczerbku dla dyrektywy 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego ([2]), której cele uzupełniają cele niniejszej dyrektywy.

(9) Niniejsza dyrektywa nie powinna mieć wpływu na istnienie lub tytuł prawny do praw własności intelektualnych organów publicznych.

(10) Ustanowienie INSPIRE stanowić będzie znaczącą wartość dodaną do innych inicjatyw wspólnotowych, takich jak rozporządzenie Rady (WE) nr 876/2002 z dnia 21 maja 2002 r. ustanawiające Wspólne Przedsiębiorstwo Galileo ([3]) oraz komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Globalny Monitoring Środowiska i Bezpieczeństwa (GMES): ustanowienie zdolności GMES do roku 2008 (plan działań (2004–2008))", a zarazem będzie korzystać z tych inicjatyw. Państwa członkowskie powinny rozważyć korzystanie z danych i usług dostarczanych przez programy Galileo i GMES, w miarę ich udostępniania, a w szczególności z możliwości określania lokalizacji i czasu przy pomocy systemu Galileo.

(11) Na szczeblu krajowym i wspólnotowym podejmuje się wiele inicjatyw mających na celu gromadzenie, harmonizację lub organizację rozpowszechniania lub wykorzystania informacji przestrzennych. Inicjatywy takie mogą być podejmowane na mocy prawodawstwa wspólnotowego, takiego jak decyzja Komisji 2000/479/WE z dnia 17 lipca 2000 r. w sprawie wdrożenia europejskiego rejestru emisji zanieczyszczeń (EPER) zgodnie z art. 15 dyrektywy Rady 96/61/WE dotyczącej zinte-

([1]) Dz.U. L 41 z 14.2.2003, str. 26.
([2]) Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 90.
([3]) Dz.U. L 138 z 28.5.2002, str. 1.

▼B

growanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (IPPC) ([1]), rozporządzenie (WE) nr 2152/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. dotyczące monitorowania wzajemnego oddziaływania lasów i środowiska naturalnego we Wspólnocie (Forest focus) ([2]), w ramach programów finansowanych przez Wspólnotę (np. CORINE land cover, Europejski System Informacji o Polityce Transportowej) lub mogą wynikać z inicjatyw podejmowanych na szczeblu krajowym lub regionalnym. Niniejsza dyrektywa nie tylko uzupełni takie inicjatywy tworząc ramy, które pozwolą im uzyskać interoperacyjność, lecz także będzie wykorzystywać istniejące doświadczenia i inicjatywy zamiast powielać wykonaną już pracę.

(12) Niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie do danych przestrzennych przechowywanych przez organy publiczne lub w ich imieniu oraz do wykorzystywania danych przestrzennych przez organy publiczne przy wykonywaniu ich zadań publicznych. Z pewnymi zastrzeżeniami powinna ona mieć również zastosowanie do danych przestrzennych przechowywanych przez osoby fizyczne lub prawne inne niż organy publiczne, o ile wystąpią o to wspomniane osoby fizyczne lub prawne.

(13) Niniejsza dyrektywa nie powinna określać wymagań w odniesieniu do gromadzenia nowych danych lub przedkładania takich informacji Komisji, ponieważ kwestie te są regulowane innymi aktami prawnymi dotyczącymi środowiska.

(14) Tworzenie infrastruktury krajowej powinno odbywać się stopniowo, a co za tym idzie, tematom danych przestrzennych objętych niniejszą dyrektywą należy przyznać zróżnicowany priorytet. Przy wdrażaniu należy brać pod uwagę stopień przydatności danych przestrzennych dla szerokiej gamy zastosowań w różnych obszarach polityki, priorytety działań wynikających z polityk Wspólnoty, które wymagają zharmonizowanych danych przestrzennych, oraz postępy już poczynione dzięki działaniom harmonizacyjnym podejmowanym w państwach członkowskich.

(15) Główną przeszkodą dla pełnego wykorzystania dostępnych danych jest czasochłonność i kosztowność poszukiwania istniejących danych przestrzennych lub sprawdzanie, czy mogą one być użyte w danym celu. Państwa członkowskie powinny zatem dostarczać opisy dostępnych zbiorów danych przestrzennych oraz usług w formie metadanych.

(16) Ponieważ duża różnorodność formatów i struktur, w jakich są zorganizowane i udostępniane we Wspólnocie dane przestrzenne, utrudnia efektywne formułowanie, wdrażanie, monitorowanie i ocenę prawodawstwa wspólnotowego mającego bezpośredni lub pośredni wpływ na środowisko, należy przyjąć środki wykonawcze ułatwiające korzystanie z danych przestrzennych pochodzących z różnych źródeł w państwach członkowskich. Środki te powinny mieć na celu doprowadzenie do interoperacyjności zbiorów danych przestrzennych, a państwa członkowskie powinny zapewnić, żeby wszelkie dane lub informacje potrzebne do osiągnięcia interoperacyjności były dostępne na warunkach, które nie ograniczają ich użycia do tego celu. W miarę możliwości przepisy wykonawcze powinny być oparte na normach międzynarodowych i nie powinny być źródłem nadmiernych kosztów dla państw członkowskich.

(17) Do wspólnego korzystania z danych przestrzennych na różnych poziomach organów publicznych we Wspólnocie niezbędne są usługi sieciowe. Usługi te powinny umożliwiać wyszukiwanie, przetwarzanie, przeglądanie i pobieranie danych przestrzennych

([1]) Dz.U. L 192 z 28.7.2000, str. 36.
([2]) Dz.U. L 324 z 11.12.2003, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 788/2004 (Dz.U. L 138 z 30.4.2004, str. 17).

▼B

oraz wykorzystywanie danych przestrzennych i usług świadczonych drogą elektroniczną. W celu zapewnienia interoperacyjności infrastruktur utworzonych przez państwa członkowskie usługi sieciowe powinny funkcjonować zgodnie ze wspólnie uzgodnionymi specyfikacjami i minimalnymi kryteriami wydajności. Sieć usług powinna również obejmować możliwości techniczne pozwalające organom publicznym na udostępnianie ich zbiorów danych przestrzennych i usług.

(18) W niektórych przypadkach zbiory danych przestrzennych i usług istotne dla polityk wspólnotowych bezpośrednio lub pośrednio wpływających na środowisko znajdują się w posiadaniu osób trzecich i są przez nie obsługiwane. Państwa członkowskie powinny zatem zaoferować osobom trzecim możliwość wnoszenia wkładu w infrastruktury krajowe, o ile nie pogorszy to spójności i łatwości użytkowania danych przestrzennych i usług związanych z danymi przestrzennymi będących częścią tych infrastruktur.

(19) Doświadczenie państw członkowskich pokazuje, że dla udanego wdrożenia infrastruktury informacji przestrzennej ważne jest bezpłatne udostępnienie społeczeństwu pewnej minimalnej liczby usług. Państwa członkowskie powinny zatem udostępnić bezpłatnie, jako minimum, usługi wyszukiwania i, pod pewnymi szczególnymi warunkami, przeglądania zbiorów danych przestrzennych.

(20) Dla ułatwienia integracji infrastruktur krajowych z INSPIRE państwa członkowskie powinny zapewnić dostęp do swoich infrastruktur przez geoportal Wspólnoty obsługiwany przez Komisję, jak również przez wszelkie punkty dostępu, które same postanowią obsługiwać.

(21) Aby udostępnić informacje pochodzące od organów publicznych różnego szczebla, państwa członkowskie powinny usunąć występujące w praktyce przeszkody w tym zakresie, na jakie natrafiają organy publiczne na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym przy wykonywaniu swoich funkcji publicznych mogących mieć bezpośredni lub pośredni wpływ na środowisko.

(22) Organy publiczne potrzebują sprawnego dostępu do odpowiednich zbiorów danych przestrzennych i usług przy wykonywaniu ich zadań publicznych. Dostęp ten mógłby być utrudniony, gdyby zależał od doraźnych negocjacji między poszczególnymi organami publicznymi za każdym razem, kiedy jest potrzebny. Państwa członkowskie powinny przedsięwziąć konieczne środki, aby zapobiec tego rodzaju występującym w praktyce przeszkodom dla wspólnego korzystania z danych, stosując na przykład uprzednie uzgodnienia między organami publicznymi.

(23) W przypadkach gdzie organ publiczny przekazuje innemu organowi publicznemu w tym samym państwie członkowskim zbiory danych przestrzennych i świadczy usługi wymagane do wypełnienia obowiązków sprawozdawczych wynikających z prawodawstwa wspólnotowego, dane państwo członkowskie może postanowić, że te zbiory danych przestrzennych i usługi nie będą podlegać jakimkolwiek opłatom. Mechanizmy wspólnego korzystania ze zbiorów danych przestrzennych i usług przez rząd i inne podmioty administracji publicznej oraz osoby fizyczne lub prawne wykonujące funkcje związane z administracją publiczną na podstawie przepisów prawa krajowego powinny brać pod uwagę potrzebę ochrony samowystarczalności finansowej organów publicznych, w szczególności tych, które zostały zobowiązane do przynoszenia dochodów. W każdym razie pobierane opłaty nie powinny przewyższać kosztów zbierania, opracowywania, reprodukcji i rozpowszechniania powiększonych o rozsądny zwrot z inwestycji.

▼B

(24) Świadczenie usług sieciowych powinno być zgodne z zasadami dotyczącymi ochrony danych osobowych zgodnie z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ([1]).

(25) Ramy wspólnego korzystania z danych przestrzennych przez organy publiczne, na które dyrektywa nakłada obowiązek wspólnego z nich korzystania, powinny być neutralne nie tylko względem tych organów publicznych w państwie członkowskim, lecz również względem takich organów publicznych w innych państwach członkowskich oraz instytucji wspólnotowych. Ponieważ instytucje i organy wspólnotowe muszą często integrować i oceniać informacje przestrzenne ze wszystkich państw członkowskich, powinny one mieć możliwość uzyskiwania dostępu do danych przestrzennych i powiązanych z nimi usług oraz korzystania z nich na zharmonizowanych warunkach.

(26) W celu stymulowania rozwijania przez osoby trzecie usług o wartości dodanej, z korzyścią zarówno dla organów publicznych, jak i społeczeństwa, należy ułatwić dostęp do danych przestrzennych, których zakres przekracza granice administracyjne lub państwowe.

(27) Skuteczne wdrażanie infrastruktury informacji przestrzennej wymaga koordynacji wszystkich podmiotów zainteresowanych budowaniem takiej infrastruktury, zarówno w roli podmiotów dostarczających informacje, jak i użytkowników. Należy zatem ustanowić odpowiednie struktury koordynacyjne na różnych szczeblach administracji oraz uwzględnić podział uprawnień i obowiązków pomiędzy państwami członkowskimi.

(28) Celem wykorzystania najnowocześniejszych rozwiązań i doświadczeń praktycznych związanych z infrastrukturą informacyjną właściwym jest, by działania niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy były wspierane przez normy międzynarodowe i normy przyjęte przez europejskie organy normalizacyjne zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego ([2]).

(29) Z uwagi na fakt, że Europejska Agencja Ochrony Środowiska, ustanowiona rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1210/90 z dnia 7 maja 1990 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska oraz Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska ([3]), ma za zadanie dostarczanie Wspólnocie obiektywnych, rzetelnych i porównywalnych informacji na temat środowiska na poziomie wspólnotowym i dąży między innymi do polepszenia przepływu ważnych dla polityki informacji o środowisku pomiędzy państwami członkowskimi a instytucjami wspólnotowymi, powinna ona brać aktywny udział w wykonywaniu niniejszej dyrektywy.

(30) Zgodnie z pkt 34 porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ([4]) zachęca się państwa członkowskie do sporządzania, dla potrzeb własnych, a także w interesie Wspólnoty, własnych tabel, które, na ile jest to

([1]) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).
([2]) Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem przystąpienia z 2003 r.
([3]) Dz.U. L 120 z 11.5.1990, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1641/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 245 z 29.9.2003, str. 1).
([4]) Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

▼B

możliwe, będą pokazywać korelację między niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji oraz do opublikowania tych tabel.

(31) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny być przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([1]).

(32) Komisja powinna być w szczególności uprawniona do dostosowywania opisu istniejących tematów danych, o których mowa w załącznikach I, II i III. Ponieważ takie środki mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

(33) Komisja powinna również być uprawniona do przyjęcia środków wykonawczych określających postanowienia techniczne dla interoperacyjności i harmonizacji zbiorów danych przestrzennych i usług, norm dotyczących warunków dostępu do takich zbiorów i usług oraz norm dotyczących specyfikacji technicznych i wymogów dla usług sieciowych. Ponieważ takie środki mają zasięg ogólny i mają na celu uzupełnienie niniejszej dyrektywy przez dodanie nowych, innych niż istotne elementów, powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

(34) Prace przygotowawcze nad decyzjami dotyczącymi wdrożenia niniejszej dyrektywy oraz przyszłej ewolucji INSPIRE wymagają ciągłego monitorowania wdrożenia dyrektywy oraz regularnych sprawozdań.

(35) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, jakim jest ustanowienie INSPIRE, nie może zostać osiągnięty w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie ze względu na jego aspekty ponadnarodowe oraz z powodu ogólnej potrzeby koordynacji warunków dostępu, wymiany i wspólnego korzystania z informacji przestrzennych w obrębie Wspólnoty, natomiast może on w związku z tym zostać lepiej osiągnięty na szczeblu wspólnotowym, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy ogólne służące ustanowieniu Infrastruktury informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (zwanej dalej „INSPIRE”) dla celów polityk wspólnotowych w zakresie ochrony środowiska oraz polityk lub działań mogących oddziaływać na środowisko.

2. INSPIRE opiera się na infrastrukturach informacji przestrzennej ustanowionych i prowadzonych przez państwa członkowskie.

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

▼B

Artykuł 2

1. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla dyrektyw 2003/4/WE oraz 2003/98/WE.

2. Niniejsza dyrektywa nie wpływa na istnienie lub tytuł prawny do praw własności intelektualnej organów publicznych.

Artykuł 3

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

1) „infrastruktura informacji przestrzennej” oznacza metadane, zbiory danych przestrzennych oraz usługi danych przestrzennych; usługi i technologie sieciowe; porozumienia w sprawie wspólnego korzystania, dostępu i użytkowania oraz mechanizmy kontroli i monitorowania, procesy i procedury ustanowione, stosowane lub udostępniane zgodnie z niniejszą dyrektywą;

2) „dane przestrzenne” oznaczają wszelkie dane odnoszące się bezpośrednio lub pośrednio odniesione do określonego położenia lub obszaru geograficznego;

3) „zbiór danych przestrzennych” oznacza rozpoznawalny zestaw danych przestrzennych;

4) „usługi danych przestrzennych” oznaczają operacje, które mogą być wykonywane przez aplikację komputerową na danych przestrzennych zawartych w zbiorach danych przestrzennych lub na powiązanych z nimi metadanych;

5) „obiekt przestrzenny” oznacza abstrakcyjną reprezentację zjawiska świata rzeczywistego związaną z określonym położeniem lub obszarem geograficznym;

6) „metadane” oznaczają informacje opisujące zbiory danych przestrzennych i usługi danych przestrzennych oraz umożliwiające ich odnalezienie, inwentaryzację i używanie;

7) „interoperacyjność” oznacza możliwość łączenia zbiorów danych przestrzennych oraz interakcji usług danych przestrzennych bez powtarzalnej interwencji manualnej, w taki sposób, aby wynik był spójny, a wartość dodana zbiorów i usług danych przestrzennych została zwiększona;

8) „geoportal INSPIRE” oznacza witrynę internetową lub jej odpowiednik, zapewniającą dostęp do usług wymienionych w art. 11 ust. 1;

9) „organ publiczny” oznacza:

   a) jednostkę administracji rządowej lub innej administracji publicznej, w tym publiczne organy doradcze na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym;

   b) osobę fizyczną lub prawną, która na mocy prawa krajowego sprawuje publiczne funkcje administracyjne, łącznie ze szczególnymi obowiązkami, działaniami lub usługami dotyczącymi środowiska oraz

   c) osobę fizyczną lub prawną sprawującą obowiązki lub funkcje publiczne lub świadczącą usługi publiczne w odniesieniu do środowiska i podlegającą organowi lub osobie, o których mowa w lit. a) lub b).

   Państwa członkowskie mogą postanowić, że w zakresie, w jakim organy lub instytucje działają w charakterze organów sądowniczych lub ustawodawczych, do celów niniejszej dyrektywy nie należy ich traktować jako organów publicznych;

10) „osoba trzecia” oznacza osobę fizyczną lub prawną niebędącą organem publicznym.

▼B

Artykuł 4

1. Niniejsza dyrektywa obejmuje zbiory danych przestrzennych spełniające następujące warunki:

a) odnoszą się one do obszaru, na którym państwo członkowskie ma lub wykonuje uprawnienia jurysdykcyjne;

b) są w formie elektronicznej;

c) znajdują się w posiadaniu lub są przechowywane w imieniu:

(i) organu publicznego i są utworzone, otrzymane, zarządzane lub uaktualniane przez ten organ oraz objęte są zakresem jego zadań publicznych;

(ii) osoby trzeciej, której umożliwiono dostęp do sieci zgodnie z art. 12;

d) odnoszą się do jednego lub większej liczby tematów wymienionych w załącznikach I, II lub III.

2. W przypadkach kiedy większa liczba identycznych zestawów danych jest w posiadaniu bądź jest przechowywana w imieniu różnych organów publicznych, niniejsza dyrektywa ma zastosowanie jedynie do wersji referencyjnej, z której uzyskano pozostałe kopie.

3. Niniejsza dyrektywa obejmuje również usługi danych przestrzennych odnoszące się do danych zawartych w zbiorach danych przestrzennych określonych w ust. 1.

4. Niniejsza dyrektywa nie wymaga zbierania nowych danych przestrzennych.

5. W przypadku zbiorów danych przestrzennych spełniających warunek określony w ust. 1 lit. c), do których prawa własności intelektualnej przysługują osobie trzeciej, organ publiczny może podejmować działania na mocy niniejszej dyrektywy wyłącznie za zgodą tej osoby trzeciej.

6. W drodze odstępstwa od ust. 1, niniejsza dyrektywa obejmuje dane przestrzenne znajdujące się w posiadaniu lub przechowywane w imieniu organu publicznego działającego na najniższym szczeblu administracji państwa członkowskiego, wyłącznie gdy w państwie członkowskim istnieją przepisy ustawowe lub wykonawcze przewidujące ich zbieranie lub rozpowszechnianie.

7. Opis istniejących tematów danych przestrzennych określonych w załącznikach I, II i III może być dostosowany zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą określoną w art. 22 ust. 3 w celu uwzględnienia zmieniającego się zapotrzebowania na dane przestrzenne dla celów polityk wspólnotowych, które mają wpływ na środowisko.

ROZDZIAŁ II

METADANE

Artykuł 5

1. Państwa członkowskie zapewniają utworzenie metadanych dla zbiorów oraz usług danych przestrzennych odpowiadających tematom wymienionym w załącznikach I, II i III, a także bieżące uaktualnianie tych metadanych.

2. Metadane obejmują informacje dotyczące:

a) zgodności zbiorów danych przestrzennych z przepisami wykonawczymi, o których mowa w art. 7 ust. 1;

▼B

b) warunków uzyskania dostępu do zbiorów danych przestrzennych i ich wykorzystania oraz usług danych przestrzennych jak również, gdy ma to zastosowanie, odpowiednich opłat;

c) jakości i ważności zbiorów danych przestrzennych;

d) organów publicznych odpowiedzialnych za utworzenie, administrowanie; utrzymywanie i dystrybuowanie zbiorów oraz usług danych przestrzennych;

e) ograniczeń dostępu publicznego oraz powodów takich ograniczeń, zgodnie z art. 13.

3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by metadane były kompletne, a pod względem jakości wystarczające do osiągnięcia celu określonego w art. 3 pkt 6.

4. W terminie do 15 maja 2008 należy przyjąć przepisy służące wdrożeniu niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą regulacyjną określoną w art. 22 ust. 2. Przepisy te uwzględniają stosowne, istniejące normy międzynarodowe oraz potrzeby użytkowników, w szczególności w odniesieniu do metadanych weryfikacyjnych.

Artykuł 6

Państwa członkowskie tworzą metadane określone w art. 5 zgodnie z następującym harmonogramem:

a) nie później niż 2 lata od daty przyjęcia przepisów wykonawczych zgodnie z art. 5 ust. 4 w odniesieniu do zbiorów danych przestrzennych odpowiadających tematom wymienionym w załącznikach I i II;

b) nie później niż 5 lat od daty przyjęcia przepisów wykonawczych zgodnie z art. 5 ust. 4 w odniesieniu do zbiorów danych przestrzennych odpowiadających tematom wymienionym w załączniku III.

ROZDZIAŁ III

INTEROPERACYJNOŚĆ ZBIORÓW I USŁUG DANYCH PRZESTRZENNYCH

Artykuł 7

1. Przepisy wykonawcze określające rozwiązania techniczne dla zapewnienia interoperacyjności oraz, w przypadkach, gdzie jest to wykonalne, harmonizacji zbiorów i usług danych przestrzennych, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, są przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 22 ust. 3. Przy opracowywaniu przepisów wykonawczych uwzględniane są odpowiednie wymagania użytkowników, istniejące inicjatywy i standardy międzynarodowe służące harmonizacji zbiorów danych przestrzennych, a także względy wykonalności i relacji kosztów do korzyści. W przypadkach gdy organizacje utworzone zgodnie z prawem międzynarodowym przyjęły odpowiednie standardy w celu zagwarantowania interoperacyjności lub harmonizacji zbiorów i usług danych przestrzennych, w stosownych okolicznościach, standardy te są uwzględniane w przepisach wykonawczych, o których mowa w niniejszym ustępie, oraz należy odwołać się do istniejących środków technicznych.

2. Jako podstawę do opracowywania przepisów wykonawczych, o których mowa w ust. 1, Komisja przeprowadza analizy w celu zapewnienia, by przepisy te były wykonalne i współmierne w zakresie ich prawdopodobnych kosztów i zysków oraz przekazuje wyniki takich analiz komitetowi, o którym mowa w art. 22 ust. 1. Państwa członkowskie na żądanie przekazują Komisji informacje niezbędne do umożliwienia jej przeprowadzenia takich analiz.

▼B

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie zebrane w ostatnim czasie i gruntownie przeorganizowane zbiory danych przestrzennych oraz odpowiadające im usługi były dostępne zgodnie z przepisami wykonawczymi, o których mowa w ust. 1, w terminie dwóch lat od ich przyjęcia, jak również aby inne, wciąż używane zbiory danych przestrzennych i usług były dostępne zgodnie z tymi przepisami w terminie siedmiu lat od ich przyjęcia. Zbiory danych przestrzennych zostają udostępnione zgodnie z przepisami wykonawczymi przez dostosowanie istniejących zbiorów danych przestrzennych lub przez usługi przekształcania, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. d).

4. Przepisy wykonawcze, o których mowa w ust. 1, obejmują definicję i klasyfikację obiektów przestrzennych istotnych dla zbiorów danych przestrzennych odnoszących się do tematów wymienionych w załącznikach I, II lub III oraz sposób, w jaki te dane przestrzenne posiadają odniesienie geograficzne.

5. Przedstawicielom państw członkowskich na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym, a także innym osobom fizycznym lub prawnym zainteresowanym danymi przestrzennymi w związku z rolą, jaką pełnią w infrastrukturze, w tym użytkownikom, producentom, podmiotom świadczącym usługi o wartości dodanej lub jakiemukolwiek organowi koordynującemu, przyznaje się możliwość uczestniczenia w dyskusjach przygotowawczych w sprawie treści przepisów wykonawczych, o których mowa w ust. 1, przed rozważeniem ich przez Komitet, o którym mowa w art. 22 ust. 1.

Artykuł 8

1. W przypadku zbiorów danych przestrzennych odpowiadających jednemu lub większej liczbie tematów wymienionych w załączniku I lub II, przepisy wykonawcze, przewidziane w art. 7 ust. 1, powinny spełniać warunki określone w ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu.

2. Przepisy wykonawcze dotyczą następujących aspektów danych przestrzennych:

a) wspólnych ram służących niepowtarzalnej identyfikacji obiektów przestrzennych, w których mogą zostać zastosowane identyfikatory w ramach systemów krajowych, aby zapewnić ich wzajemną interoperacyjność;

b) związku pomiędzy obiektami przestrzennymi;

c) kluczowych atrybutów oraz odpowiednich wielojęzycznych słowników zwykle wymaganych dla polityk, które mogą oddziaływać na środowisko;

d) informacji o czasowym wymiarze danych;

e) uaktualniania danych.

3. Przepisy wykonawcze są opracowywane w sposób zapewniający spójność pomiędzy elementami informacji odnoszącymi się do tego samego położenia lub pomiędzy elementami informacji odnoszącymi się do tego samego obiektu przedstawionego w różnych skalach.

4. Przepisy wykonawcze są opracowywane w sposób zapewniający porównywalność informacji pochodzących z różnych zbiorów danych przestrzennych w zakresie aspektów, o których mowa w art. 7 ust. 4 oraz w ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 9

Przepisy wykonawcze, o których mowa w art. 7 ust. 1, są przyjmowane zgodnie z następującym harmonogramem:

a) w odniesieniu do zbiorów danych przestrzennych odpowiadających tematom wymienionym w załączniku I – w terminie do 15 maja 2009 r.

▼B

b) w odniesieniu do zbiorów danych przestrzennych odpowiadających tematom wymienionym w załącznikach II lub III – w terminie do 15 maja 2012 r.

Artykuł 10

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie informacje, w tym dane, kody i klasyfikacje techniczne, niezbędne w celu zapewnienia zgodności z przepisami wykonawczymi, o których mowa w art. 7 ust. 1, zostały udostępnione organom publicznym lub osobom trzecim zgodnie z warunkami, które nie ograniczają ich użycia do tego celu.

2. Dla zapewnienia spójności danych przestrzennych odnoszących się do obiektu geograficznego położonego na granicy dwóch lub więcej państw członkowskich, państwa członkowskie decydują stosownie do potrzeb, za wzajemną zgodą, o opisie i położeniu takich wspólnych cech obiektów.

ROZDZIAŁ IV

USŁUGI SIECIOWE

Artykuł 11

1. Państwa członkowskie tworzą i obsługują sieć obejmującą następujące usługi danych przestrzennych oraz usługi, dla których metadane zostały utworzone zgodnie z niniejszą dyrektywą:

a) usługi wyszukiwania, umożliwiające wyszukiwanie zbiorów oraz usług danych przestrzennych na podstawie zawartości odpowiadających im metadanych oraz umożliwiające wyświetlanie zawartości metadanych;

b) usługi przeglądania, umożliwiające co najmniej: wyświetlanie, nawigowanie, powiększanie i pomniejszanie, przesuwanie lub nakładanie na siebie zbiorów danych przestrzennych oraz wyświetlanie informacji z legendy i wszelkiej istotnej zawartości metadanych;

c) usługi pobierania, umożliwiające pobieranie kopii całych zbiorów danych przestrzennych lub części takich zbiorów oraz, gdy jest to wykonalne, dostęp bezpośredni;

d) usługi przekształcania, umożliwiające przekształcenie zbiorów danych przestrzennych w celu osiągnięcia interoperacyjności;

e) usługi umożliwiające uruchamianie usług danych przestrzennych.

Usługi te uwzględniają odpowiednie wymagania użytkownika oraz powinny być proste w użyciu, publicznie dostępne oraz dostępne za pośrednictwem Internetu lub innego odpowiedniego środka telekomunikacji.

2. Dla celów usług, o których mowa w ust. 1 lit. a), wprowadza się co najmniej następującą kombinację kryteriów wyszukiwania:

a) słowa kluczowe;

b) klasyfikacja danych przestrzennych oraz usług danych przestrzennych;

c) jakość i ważność zbiorów danych przestrzennych;

d) stopień zgodności z przepisami wykonawczymi, o których mowa w art. 7 ust. 1;

e) położenie geograficzne;

f) warunki dostępu i korzystania ze zbiorów oraz usług danych przestrzennych;

▼B

g) organy publiczne odpowiedzialne za tworzenie, administrowanie, utrzymywanie i dystrybuowanie zbiorów oraz usług danych przestrzennych.

3. Usługi przekształcania określone w ust. 1 lit. d) są łączone z innymi usługami określonymi w tym ustępie w sposób umożliwiający użytkowanie wszystkich tych usług zgodnie z przepisami wykonawczymi, o których mowa w art. 7 ust. 1.

Artykuł 12

Państwa członkowskie dopilnowują, aby organy publiczne dysponowały środkami technicznymi w celu połączenia swoich zbiorów i usług danych przestrzennych w sieć, o której mowa w art. 11 ust. 1. Ta usługa udostępniana jest również na wniosek osób trzecich, których zbiory i usługi danych przestrzennych są zgodne z przepisami wykonawczymi określającymi zobowiązania, w odniesieniu zwłaszcza do metadanych, usług sieciowych i interoperacyjności.

Artykuł 13

1. W drodze odstępstwa od art. 11 ust. 1, państwa członkowskie mogą ograniczyć publiczny dostęp do zbiorów i usług danych przestrzennych, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. a), w przypadku gdy taki dostęp miałby niekorzystny wpływ na stosunki międzynarodowe, bezpieczeństwo publiczne lub obronę narodową.

W drodze odstępstwa od art. 11 ust. 1 państwa członkowskie mogą ograniczyć publiczny dostęp do zbiorów i usług danych przestrzennych poprzez usługi, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. b)—e) lub do usług w zakresie handlu elektronicznego, o których mowa w art. 14 ust. 3, w przypadkach, w których taki dostęp miałby niekorzystny wpływ na:

a) poufność działań organów publicznych, jeżeli poufność ta jest przewidziana w przepisach;

b) stosunki międzynarodowe, bezpieczeństwo publiczne lub obronę narodową;

c) działalność wymiaru sprawiedliwości, prawo do uczciwego procesu lub zdolność organu publicznego do prowadzenia dochodzenia o charakterze karnym lub dyscyplinarnym;

d) poufność informacji handlowych lub przemysłowych, jeżeli poufność ta przewidziana jest w przepisach krajowych lub wspólnotowych w celu ochrony uzasadnionego interesu gospodarczego, włączając w to interes publiczny w zakresie zachowania poufności danych statystycznych i tajemnicy podatkowej;

e) prawa własności intelektualnej;

f) poufność danych osobowych lub akt odnoszących się do osoby fizycznej, jeżeli osoba ta nie wyraziła zgody na publiczne ujawnienie tych informacji oraz jeżeli taka poufność jest przewidziana w przepisach krajowych lub wspólnotowych;

g) interesy lub ochronę jakiejkolwiek osoby, która dostarczyła dobrowolnie informacje będące przedmiotem wniosku, mając obowiązku dostarczenia tych informacji i nie mogąc być takim obowiązkiem obarczona, chyba że wyraziła ona zgodę na ich ujawnienie;

h) ochronę środowiska, do którego odnoszą się informacje, takie jak miejsca występowania rzadkich gatunków.

2. Podstawy ograniczania dostępu przewidziane w ust. 1 interpretuje się ściśle, biorąc pod uwagę w konkretnym przypadku interes publiczny, któremu służyłoby udzielenie dostępu. W każdym konkretnym przypadku interes publiczny, któremu służyłoby ujawnienie informacji wyważa się z interesem publicznym, któremu służyłoby ograniczenie dostępu lub obwarowanie go warunkami. Państwa członkowskie nie

▼B

mogą, na podstawie ust. 1 lit. a), d), f), g) oraz h), ograniczać dostępu do informacji dotyczących emisji do środowiska.

3. W tych ramach oraz do celów stosowania ust. 1 lit. f) państwa członkowskie zapewniają przestrzeganie wymogów dyrektywy 95/46/WE.

Artykuł 14

1. Państwa członkowskie zapewniają nieodpłatny publiczny dostęp do usług, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. a) i b).

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić organowi publicznemu, który świadczy usługę, o której mowa w art. 11 ust. 1 lit. b) na pobieranie opłat w przypadku, gdy takie opłaty zabezpieczają utrzymanie zbiorów danych przestrzennych i odpowiadających im usług danych przestrzennych, w szczególności w przypadkach obejmujących bardzo duże ilości często uaktualnianych danych.

3. Dane dostępne za pośrednictwem usług przeglądania, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. b) mogą mieć formę, która uniemożliwia ponowne ich wykorzystanie w celach handlowych.

4. Jeżeli organy publiczne pobierają opłaty za usługi wymienione w art. 11 ust. 1 lit. b), c) lub e), państwa członkowskie zapewniają dostępność usług w zakresie handlu elektronicznego. Usługi takie mogą być objęte oświadczeniami o wyłączeniu odpowiedzialności, licencjami akceptowanymi przez kliknięcie lub, w razie potrzeby, zwykłymi licencjami.

Artykuł 15

1. Komisja tworzy i obsługuje geoportal INSPIRE na poziomie Wspólnoty.

2. Państwa członkowskie zapewniają dostęp do usług, o których mowa w art. 11 ust. 1, poprzez geoportal INSPIRE, o którym mowa w ust. 1. Państwa członkowskie mogą również zapewnić dostęp do tych usług poprzez swoje własne punkty dostępu.

Artykuł 16

Zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 22 ust. 3, przyjmowane są przepisy wykonawcze mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozdziału poprzez jego uzupełnienie, a w szczególności określa się:

a) specyfikacje techniczne dla usług, o których mowa w art. 11 i 12 oraz minimalne kryteria wydajności tych usług, uwzględniając istniejące wymogi dotyczące sprawozdawczości i zalecenia przyjęte w ramach prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie środowiska, istniejące usługi w zakresie handlu elektronicznego oraz postęp technologiczny;

b) zobowiązania, o których mowa w art. 12.

ROZDZIAŁ V

WSPÓLNE KORZYSTANIE Z DANYCH

Artykuł 17

1. Każde państwo członkowskie przyjmuje środki dotyczące wspólnego korzystania ze zbiorów danych i usług danych przestrzennych przez jego organy publiczne, o których mowa w art. 3

▼B

ust. 9 lit. a) i b). Środki te umożliwiają tym organom publicznym uzyskanie dostępu do zbiorów danych przestrzennych oraz wymianę i korzystanie z tych zbiorów i usług na potrzeby zadań publicznych, które mogą oddziaływać na środowisko.

2. Środki przewidziane w ust. 1 zapobiegają wszelkim ograniczeniom, które w momencie użycia mogłyby spowodować w praktyce przeszkody dla wspólnego korzystania ze zbiorów i usług danych przestrzennych.

3. Państwa członkowskie mogą zezwolić organom publicznym przekazującym zbiory i świadczącym usługi danych przestrzennych na udzielanie licencji lub pobieranie opłat od organów publicznych lub instytucji i organów Wspólnoty korzystających z tych zbiorów danych przestrzennych i usług. Tego typu opłaty i zezwolenia muszą być w pełni zgodne z ogólnym celem umożliwiania wymiany zbiorów i usług danych przestrzennych pomiędzy organami publicznymi. W przypadkach pobierania opłat powinny one być utrzymane na minimalnym poziomie koniecznym do zapewnienia niezbędnej jakości i dostępu do zbiorów oraz usług danych przestrzennych wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji, zarazem przestrzegając, w odpowiednich przypadkach, wymogów samofinansowania się organów publicznych dostarczających zbiory i usługi danych przestrzennych. Zbiory i usługi danych przestrzennych dostarczanych przez państwa członkowskie instytucjom i organom Wspólnoty w celu wypełnienia ich obowiązków sprawozdawczych na mocy prawodawstwa Wspólnoty dotyczącego środowiska nie podlegają opłatom.

4. Rozwiązania służące wspólnemu korzystaniu ze zbiorów i z usług danych przestrzennych przewidziane w ust. 1, 2 i 3 są otwarte dla organów publicznych, o których mowa w art. 3 ust. 9 lit. a) i b) z innych państw członkowskich oraz dla instytucji i organów Wspólnoty, dla potrzeb zadań publicznych, które mogą oddziaływać na środowisko.

5. Rozwiązania służące wspólnemu korzystaniu ze zbiorów i usług danych przestrzennych, przewidziane w ust. 1, 2 i 3 są otwarte, na zasadzie wzajemności i równości, dla organów ustanowionych na podstawie umów międzynarodowych, których stroną jest Wspólnota i państwa członkowskie, dla celów zadań, które mogą oddziaływać na środowisko.

6. W przypadkach gdy rozwiązania służące wspólnemu korzystaniu ze zbiorów i z usług danych przestrzennych przewidziane w ust. 1, 2 i 3 są udostępniane zgodnie z ust. 4 i 5, rozwiązaniom tym mogą towarzyszyć wymagania wynikające z prawa krajowego warunkujące korzystanie z nich.

7. W drodze odstępstwa od niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą ograniczyć wspólne korzystanie, jeśli mogłoby ono stanowić zagrożenie dla przebiegu postępowania sądowego, dla bezpieczeństwa publicznego, obrony narodowej lub stosunków międzynarodowych.

8. Państwa członkowskie umożliwiają instytucjom i organom Wspólnoty dostęp do zbiorów i usług danych przestrzennych zgodnie ze zharmonizowanymi warunkami. Przepisy wykonawcze dotyczące tych warunków, mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 22 ust. 3. Przepisy te są w pełni zgodne z zasadami określonymi w ust. 1–3.

▼B

ROZDZIAŁ VI

KOORDYNACJA I DZIAŁANIA UZUPEŁNIAJĄCE

Artykuł 18

Państwa członkowskie zapewniają wyznaczenie odpowiednich struktur i mechanizmów w celu koordynacji, na poszczególnych szczeblach administracji, wkładów wszystkich podmiotów, które są zainteresowane infrastrukturami informacji przestrzennej państw członkowskich.

Struktury te koordynują wkłady między innymi użytkowników, producentów, dostawców usług o wartości dodanej i organów koordynujących, w zakresie określania właściwych zbiorów danych, potrzeb użytkownika, przekazywania informacji o istniejących praktykach oraz informacji zwrotnej na temat wykonania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 19

1. Komisja jest odpowiedzialna za koordynację INSPIRE na szczeblu wspólnotowym i jest wspomagana w tym zakresie przez odpowiednie organizacje, w szczególności przez Europejską Agencję Ochrony Środowiska.

2. Każde państwo członkowskie wyznacza punkt kontaktowy, zwykle organ publiczny, który ma być odpowiedzialny za kontakty z Komisją w kwestiach związanych z niniejszą dyrektywą. Punkt ten będzie wspierany przez strukturę koordynacyjną uwzględniającą podział uprawnień i obowiązków w danym państwie członkowskim.

Artykuł 20

Przepisy wykonawcze, o których mowa w niniejszej dyrektywie, uwzględniają normy przyjęte przez europejskie organizacje normalizacyjne zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie 98/34/WE, jak również normy międzynarodowe.

ROZDZIAŁ VII

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 21

1. Państwa członkowskie monitorują wdrażanie swoich infrastruktur informacji przestrzennej i korzystanie z tych infrastruktur. Stale udostępniają Komisji oraz społeczeństwu informacje uzyskane w wyniku monitorowania.

2. W terminie do 15 maja 2010 r. państwa członkowskie przesyłają Komisji sprawozdanie zawierające podsumowujący opis:

a) sposobu koordynowania dostawców z sektora publicznego oraz użytkowników zbiorów danych i usług przestrzennych oraz organów pośredniczących, a także opis stosunków z osobami trzecimi oraz opis organizacji zapewnienia jakości;

b) wkładu organów publicznych lub osób trzecich w funkcjonowanie i koordynację infrastruktury informacji przestrzennej;

c) informacji na temat korzystania z infrastruktury informacji przestrzennej;

d) porozumień o wspólnym korzystaniu z danych zawieranych pomiędzy podmiotami publicznymi;

e) kosztów i korzyści związanych z wdrożeniem niniejszej dyrektywy.

▼B

3. Państwa członkowskie przesyłają Komisji co trzy lata, począwszy od 15 maja 2013 r., sprawozdanie zawierające uaktualnione informacje dotyczące kwestii określonych w ust. 2.

4. Szczegółowe przepisy do celów wykonania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną określoną w art. 22 ust. 2.

Artykuł 22

1. Komisja jest wspierana przez Komitet.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Okres określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Artykuł 23

Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat wdrożenia niniejszej dyrektywy w terminie do 15 maja 2014 r., a następnie co sześć lat; sprawozdanie opiera się między innymi na sprawozdaniach państw członkowskich sporządzanych zgodnie z art. 21 ust. 2 i 3.

Stosownie do potrzeb, do sprawozdania dołącza się wnioski w sprawie działań Wspólnoty.

Artykuł 24

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej w terminie do 15 maja 2009 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 25

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 26

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

TEMATY DANYCH PRZESTRZENNYCH OKREŚLONE W ART. 6 LIT. A), ART. 8 UST. 1 ORAZ ART. 9 LIT. A)

1. Systemy odniesienia za pomocą współrzędnych

   Systemy dla jednoznacznego przestrzennego odnoszenia informacji przestrzennej za pomocą współrzędnych x, y,z lub za pomocą szerokości, długości lub wysokości na podstawie geodezyjnego poziomego i pionowego układu odniesienia.

2. Systemy siatek geograficznych

   Zharmonizowana wielorozdzielcza siatka o wspólnym punkcie początkowym i znormalizowanym położeniu oraz wielkości pól siatki.

3. Nazwy geograficzne

   Nazwy obszarów, regionów, miejscowości, miast, przedmieść lub osiedli, albo każdy inny obiekt geograficzny lub topograficzny o znaczeniu publicznym lub historycznym.

4. Jednostki administracyjne

   Jednostki administracyjne, dzielące obszary, na których państwa członkowskie mają lub wykonują uprawnienia jurysdykcyjne, dla celów sprawowania władzy na poziomie lokalnym, regionalnym i krajowym, oddzielone granicami administracyjnymi.

5. Adresy

   Lokalizacja nieruchomości na podstawie danych adresowych, zazwyczaj nazwy ulicy, numeru budynku, kodu pocztowego.

6. Działki katastralne

   Obszary określone na podstawie rejestrów katastralnych lub ich odpowiedników.

7. Sieci transportowe

   Sieci transportu drogowego, kolejowego, lotniczego i wodnego oraz związana z nimi infrastruktura. Obejmują połączenia pomiędzy różnymi sieciami. Zalicza się do nich także transeuropejską sieć transportową w rozumieniu decyzji nr 1692/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 czerwca 1996 r. w sprawie wspólnotowych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej ([1]) wraz z jej przyszłymi zmianami.

8. Hydrografia

   Elementy hydrograficzne, w tym obszary morskie lub inne części wód oraz związane z nimi obiekty, łącznie z dorzeczami i zlewniami. W odpowiednich przypadkach zgodnie z definicjami zawartymi w dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ([2]) oraz w formie sieci.

9. Obszary chronione

   Obszar wyznaczony lub zarządzany w ramach prawa międzynarodowego, wspólnotowego lub państw członkowskich, w celu osiągnięcia szczególnych celów ochrony.

([1]) Dz.U. L 228 z 9.9.1996, str. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją Rady nr 1791/2006/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

([2]) Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1. Dyrektywa zmieniona decyzją nr 2455/2001/WE (Dz. U. L 331 z 15.12.2001, str. 1).

▼B

ZAŁĄCZNIK II

TEMATY DANYCH PRZESTRZENNYCH OKREŚLONE W ART. 6 LIT. A), ART. 8 UST. 1 ORAZ ART 9 LIT. B)

1. Ukształtowanie terenu

   Cyfrowe modele wysokościowe powierzchni lądu, lodu i oceanu. Obejmuje również wysokość topograficzną terenu, batymetrię oraz linię brzegową.

2. Użytkowanie terenu

   Fizyczne i biologiczne użytkowanie powierzchni Ziemi, włączając w to powierzchnie sztuczne, obszary rolnicze, lasy, obszary (pół-)naturalne, tereny podmokłe, akweny.

3. Sporządzanie ortoobrazów

   Dane obrazowe powierzchni Ziemi posiadające odniesienie geograficzne, pochodzące z rejestracji z pokładu satelity lub samolotu.

4. Geologia

   Geologia charakteryzowana na podstawie składu i struktury. Obejmuje podłoże skalne, warstwy wodonośne i geomorfologię.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

TEMATY DANYCH PRZESTRZENNYCH OKREŚLONE W ART. 6 LIT. B) ORAZ ART. 9 LIT. B)

1. Jednostki statystyczne

   Jednostki służące do rozpowszechniania lub wykorzystywania informacji statystycznych.

2. Budynki

   Położenie geograficzne budynków.

3. Gleba

   Gleby i podglebie charakteryzowane na podstawie głębokości, tekstury, struktury i zawartości cząstek oraz materiału organicznego, kamienistości, erozji, a w odpowiednich przypadkach na podstawie przeciętnego nachylenia oraz przewidywanej zdolności zatrzymywania wody.

4. Zagospodarowanie przestrzenne

   Terytorium charakteryzowane ze względu na jego obecny lub przyszły wymiar funkcjonalny lub przeznaczenie społeczno-gospodarcze (np. mieszkaniowe, przemysłowe, handlowe, rolnicze, leśne, wypoczynkowe).

5. Zdrowie i bezpieczeństwo ludzi

   Rozmieszczenie geograficzne występowania patologii chorobowych (alergii, nowotworów, chorób układu oddechowego itd.), informacje dotyczące wpływu na zdrowie (biomarkery, spadek płodności, epidemie) lub dobre samopoczucie ludzi (zmęczenie, stres itd.) związane bezpośrednio (zanieczyszczenie powietrza, chemikalia, zubożenie warstwy ozonowej, hałas itd.) lub pośrednio (pożywienie, organizmy zmodyfikowane genetycznie itd.) z jakością środowiska.

6. Usługi użyteczności publicznej i służby państwowe

   Obejmuje instalacje użyteczności publicznej takie jak: kanalizacja, zarządzanie odpadami, dostawa energii i dostawa wody, administracyjne i społeczne służby państwowe lub samorządowe, takie jak: administracja publiczna, obiekty ochrony cywilnej, szkoły i szpitale.

7. Urządzenia do monitorowania środowiska

   Lokalizacja i funkcjonowanie urządzeń do monitorowania środowiska obejmują obserwację i pomiary emisji, stanu zasobów środowiska i innych parametrów ekosystemu (różnorodności biologicznej, warunków ekologicznych wegetacji itd.) przez organy publiczne lub w ich imieniu.

8. Obiekty produkcyjne i przemysłowe

   Zakłady przemysłowe, w tym obiekty objęte dyrektywą 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli ([1]) oraz urządzenia poboru wody, miejsca wydobycia i składowiska.

9. Obiekty rolnicze oraz akwakultury

   Urządzenia rolnicze oraz urządzenia produkcyjne (łącznie z systemami nawadniania, szklarniami i stajniami).

10. Rozmieszczenie ludności – demografia

    Geograficzne rozmieszczenie ludności, łącznie z poziomami aktywności i charakterystyką ludności, pogrupowanej według siatki geograficznej, regionu, jednostki administracyjnej lub innej jednostki analitycznej.

11. Gospodarowanie obszarem/strefy ograniczone/regulacyjne oraz jednostki sprawozdawcze

    Obszary zarządzane, regulowane lub wykorzystywane do celów sprawozdawczych na poziomie międzynarodowym, europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym. Obejmują również wysypiska śmieci, obszary o ograniczonym dostępie wokół ujęć wody pitnej, strefy zagrożone przez

([1]) Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, str. 1).

▼B

azotany, uregulowane drogi wodne na morzach lub wodach śródlądowych o dużej powierzchni, obszary przeznaczone pod wysypiska śmieci, strefy ograniczeń hałasu, obszary wymagające zezwolenia na poszukiwania i wydobycie, obszary dorzeczy, odpowiednie jednostki sprawozdawcze i obszary zarządzania strefą brzegową.

12. Strefy zagrożenia naturalnego

Obszary zagrożone charakteryzowane na podstawie zagrożeń naturalnych (wszystkie zjawiska atmosferyczne, hydrologiczne, sejsmiczne, wulkaniczne oraz pożary, które, ze względu na swoją lokalizację, dotkliwość i częstotliwość mogą wywierać poważny wpływ na społeczeństwo), np. powodzie, osunięcia ziemi i osiadanie gruntu, lawiny, pożary lasów, trzęsienia ziemi, wybuchy wulkanów.

13. Warunki atmosferyczne

Warunki fizyczne w atmosferze. Obejmują dane przestrzenne oparte na pomiarach, modelach lub na kombinacji tych dwóch elementów, a także lokalizacje pomiarów.

14. Warunki meteorologiczno-geograficzne

Warunki atmosferyczne i ich pomiary; opad atmosferyczny, temperatura, ewapotranspiracja, prędkość i kierunek wiatru.

15. Warunki oceanograficzno-geograficzne

Warunki fizyczne oceanów (prądy, zasolenie, wysokość fal itd.).

16. Regiony morskie

Warunki fizyczne mórz i akwenów słonowodnych w podziale na regiony i subregiony o wspólnych cechach.

17. Regiony biogeograficzne

Obszary o stosunkowo jednorodnych warunkach ekologicznych i o wspólnych cechach.

18. Siedliska i obszary przyrodniczo jednorodne

Obszary geograficzne odznaczające się szczególnymi warunkami przyrodniczymi, procesami, strukturą i (podtrzymującymi życie) funkcjami, które fizycznie umożliwiają egzystencję żyjącym na nich organizmom. Obejmują obszary lądowe i wodne wyróżniające się cechami geograficznymi, abiotycznymi i biotycznymi, czy to w całości naturalne czy też półnaturalne.

19. Rozmieszczenie gatunków

Geograficzne rozmieszczenie występowania gatunków zwierząt i roślin pogrupowanych według siatki geograficznej, regionu, jednostki administracyjnej lub innej jednostki analitycznej.

20. Zasoby energetyczne

Zasoby energii, w tym węglowodory, energia wodna, bioenergia, energia słoneczna, wiatrowa itd., w odpowiednich przypadkach łącznie z informacjami dotyczącymi głębokości/wysokości i rozmiarów danych zasobów.

▼C1

21. Zasoby mineralne

Zasoby mineralne, w tym rudy metali, surowce skalne i chemiczne itd., w odpowiednich przypadkach łącznie z informacjami dotyczącymi głębokości/wysokości i rozmiarów danych zasobów.